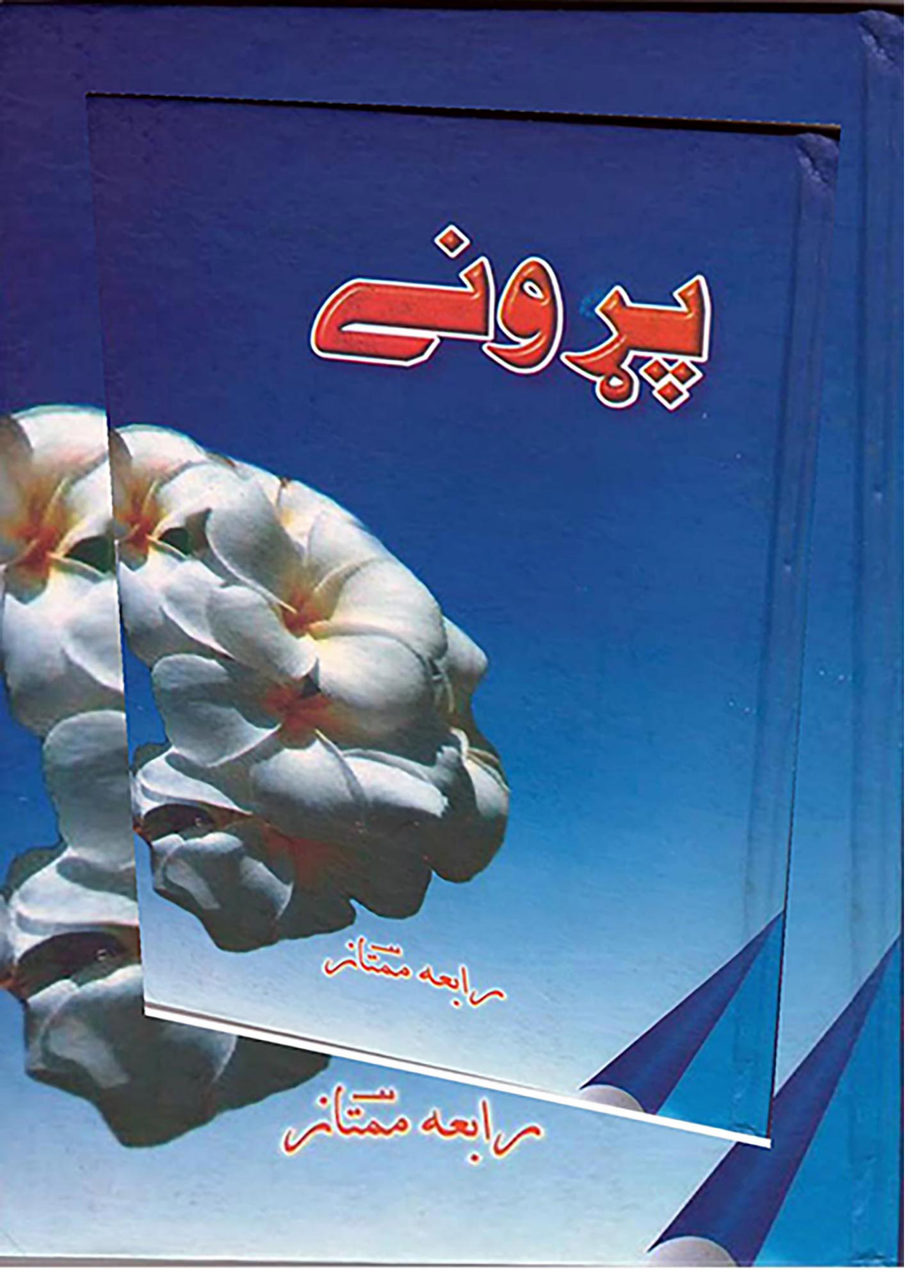

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پہرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ——— پروني

ليکواله ——— رابعه ممتاز

د چاپ کال ——— ۲۰۰۴ء

پرېس ——— جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ——— ۱۰۰ روپۍ

کاتب ——— محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ځوی وه ده خدائے دې تل لرې روښانه

سید صابر شاه صابرؔ
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

په جنازه مې سپين پړونی خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مينې قاتل کړې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راونهٔ ړ

کله مې تور کله مې سپين پړونې
ستا د نظر نه داسې ځان پټو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک		مخ
۱	پېروونے	عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه	رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)		۱۶
۴	ځم د مدینې نه نن (نعت)		۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)		۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)		۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دیدنونه څومره کړې (غزل)		۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے		۲۵
۹	د خپل کلي نصر کوروڼه (نظم)		۲۶
۱۰	مشران (نظم)		۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		۳۰
۱۲	مخ چې راته پټ نهٔ کړې خطا نشې (غزل)		۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)		۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله ښې ډېرې رونږدې شي (غزل)		۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)		۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)		۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وختې ډوبېږي (غزل)		۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)		۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نه به د باران نه د بڼلی نه د سیلی قیصې	۵۵
۲۰	ځپل قسمت نه خبر نه وم (غزل)	۵۶
۲۱	قسمت (نظم)	۵۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څه اوکړه (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مه کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړه مې دے دغوښې څه دکانې نه خو چوړنه دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دربو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هرڅه به تیرېږي دنیک خوا کمے دې نه وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	ځپل ځپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دژوند چونګړه کښې ویرېږ مه زه (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړه په آئینه کښې ته ئې	۷۴

۴۰	ښځې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې د پرګلو نه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روږده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په یمو باندې راواوړي (غزل)	۸۴
۴۸	ګیله دې په سر سترګو دې ګیلې سره به ګورو	۸۶
۴۹	ستا مینه لالیه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فریاد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهیت (نظم)	۱۰۰
۵۶	یادونه اُمیدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصیحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو کښې تیره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مینه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا دکبر انتها ده ته پوې نهٔ شې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کيله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستورې په څېره څوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	زوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	دژوند په دې کتاب کښې نخښنه کوم يو ځاې کښې کښېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مينې د هرچا نه زهٔ پټوومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هرطرف چې ځې نو زهٔ به ستا دلاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پروڼې"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پروڼې" ستاسو
په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې"
کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو د دې خبرې نه
انکار نۀ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د
سپیلنې شاعري ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه
واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پروڼې"
لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري
هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د
لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې
کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پروڼې" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلنې"
د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو
کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال
کړے شوې دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د
"پروڼې" په شاعرۍ کښې جدت راپیدا شي - او رابعه
ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه
شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلے شوے دے۔ د مثال په طور دا شعرونه به ځې واخلو۔

ــ چې لوړ د ديوال ته خپڅې نو ښکارېږي به د لرې
په دې پښتو د ديوالونو د راز خبرې نې شي

يا

ــ د مينې سوال جواب چې د ديوال د پاسه اوشي
کله خبر وې که کچه وې د ديوالونه څومره نونه کړي

د ديوالونه د پښتنې کلچر يو اهم جز دے او بيا کچه ديوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي۔ ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خيال ساتلے دے او زما په خيال چې دا د دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپينې" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پړونې شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي۔ چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپينې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔

زما په خيال چې د "پړونې" په لوستو به د لوستونکو دا ګيله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه يو څو شعرونه پېش کړم۔

۱ــ دا مه وايه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نونه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې ښنه دے
زړۀ ئې اوښکو سره مل کړم
محو تۀ به زړۀ څۀ کړم
چې زړۀ یم پکښې پرېشانه

۲ - د ښکلو و ښار نګاهې اورې
د ښکلو يې خبر نۀ شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږي

۴ - ما په کور د ځک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې
د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې
څنې نظمونه نې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زۀ شاهکار
ګڼم - لکه " لوپټه " "پښتون " " قسمت "
د نځين کلي نجې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې
ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وې - بهرحال د رابعه
ممتاز دویم کتاب " پرهوت " ستاسو په مخکښې دے او
ورسره د نځين دریم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ـ

والسلام

عبد الله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلنۍ" چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوښېدي به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوښېدو ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوښېدو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې ډاډ چاپ کوم چې رونړه خوښېدي به دَ "پړونې" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلنۍ" سره کړې وه. او زهٔ به دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پانې پانې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولنې کتاب "سپېلنۍ" په لوستونکو کښې دَ خوښېدو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوښېدو او میانو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوښېدو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنۍ" د شاعرۍ په حقله ځینې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونړو ته دا دليل ورلاندې
کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې ځل د "پرونې" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا گيله به ورکه
شي "پرونے" هم زما غَزلونو او نظمونو مجموعه ده -
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور - نغرے
او جارگے دي - او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي - په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کنلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده -

ما په څپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښور گوهر يو نظم
دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پيغام هرچا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پيغام ځائے اونيسي -

د لوئ خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوښندې به د "پرونې" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د "سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي اوکړي چې خپل دريم کتاب « ګلونه
پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانهٔ کعبه

د الله کورې تاوېږم لـه تا
خانه کعبه یې زاریږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خوږ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړیږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ډېره

لکه د شمعې ژړیږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

لکه د پرخې ورېږم پهٔ تا
د الله کور يې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بيا بيا

چې هر چيکر کښې ځارېږم لهٔ تا
د الله کور يې تاوېږم لهٔ تا

بنا د مکې به هېرومه څنګه
دا باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د الله کور يې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

دا سې راته ښکارې زړه مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښتې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کتني لنډې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تېرې ځم ددې چينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم به د زړه حالونه وايمه
شپه ورځ به ښکيا يمه
زړه مې ډېر خوږېږي چې زه ځم پاکې روضې نه نن
ځم د مدينې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَحوا لوَر

ستا لقب دَ فرښتو دے
په جنت کښې ته پیدا ئې
ته خوښه د بابا آدم وې
په نامه بانډې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ریښتیاء چې بې بها ئې
په نامه بانډې حوا ئې

که ته لورئې نو رحمت ئې
که ته خورئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه بانډې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکيداره
دَ بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

دَ انسانانو په تخليق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور ډېرې آباديږي
مال او سر دې کۀ زاريږي
تۀ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
تۀ د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېره وي ښه
څو نېټې کور اباد وي ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حواء ئې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ئې ته ښکلا ئې
په نامه باندې حواء ئې

په تخليق کښې دَ انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حواء ئې

ممتاز داسې کار اونه شي
ستا نامه بې نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حواء ئې

ځان ساته له هره توره   د دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وارخطا ئې   په نامه باندې حواء ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې د زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دا لا څنګه اور دے تپوس مهٔ کوه

ته ئې چې بېګا سبا کتو له ستلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د ککو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روشي - الوظونه څومره خوند کړي

دا مه وایه چې ستا په دې خبرو زه پوې نه شوم
په ټسته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روشي
که خوږ دي که کچه دي دهو الونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زه ستایم ته زما ئې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت خو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړه بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نه شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو چېل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

ن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندي يک مې جوړي سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
څُکه د درزاره يې لړ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا پهٔ زړه ورېږي ، دخپل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

ادبر د امان په څوا کېږي ، مونږه لوبې به کولې
نهٔ پهٔ مونږ دچا اواز وه ، نهٔ زمونږ په چا څهٔ کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې تهٔ کوم ځائې ئې ولاړه
داجمات دے کهٔ حجره ده ، چلن لاړه ده کهٔ ښاړه

هر یو کورکښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به ببو وه
داټول کلے یو کور وه ، داټول کلے رور اوخور وه

کهٔ به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
کهٔ به چا کره څهٔ غم وه ، هر یو کس په سترګې نم وه

کهٔ به جنګ وه کهٔ جهګړه ، یا به بل څهٔ مسئله وه
مشران به ټول را ټول شو ، دهغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوی به ئې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر او شوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلی کښې خپل نوه
دجرې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے او بے پاتې نه شي
که وي پیان او که شملې وي ، میلمستیا دې دده اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ ، څه پاخه کړئ څه توده کړئ
ګوري او بې پاتې نه شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نشي

نه کوربه خفه کېدلو ، نه میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، د خلوص نزدک اُلفت وه

نن مې بیا په زړه وریږي
دخپل کلی خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چې رښته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څهٔ ښکلي شوي خړ کورونه ، د ښځو ښېنتو برجونه
آکچه لاړې ښځې شوې ، د هر چا بېلې کوټې شوې

دیو بل نهٔ ځان اونغاړي ، خپل غمو ځان له ژاړي
د هر چا شوډېر کاروونه ، د هر چا شو بېل کورونه

نهٔ د ورور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور خو عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
دخپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مينه يې موږ سره کوله
چې په موږ به ډېر ګران وو هغه څه شو

مشکلې چې به يې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حيران يو هغه څه شو

چې د هر غريب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

ممتان موږ به چاله څه تسلّي ورکړو
موږ خپله ډېر پرېشان يو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره دَ زړهٔ کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نۀ ئې

زۀ به تا لۀ خدایه غواړم
اے زما یاره ناداسته

د جونګړې لوږې بنۀ دے
زۀ ئې اوښکو سره ملګرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

تهٔ خو زما زړهٔ یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلے یم
هسې نه پرون پشانې را نشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
دړو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لری
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګی د تسلی د پاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

دا ستا دَ را تلو لارې کلکښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بيا پېدې شي

دا څنګه محبت دے تول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غواړم بيا ډېر بار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درليږې نکړم ، جانيه خپله راشه
ذرهٔ مې تا نه ګيله من دې ځورکې مې ګيلې شي

چې لوړ دېوال ته خېژې نو ښکارېږې تې به دلړې
پهٔ دې چيتو ديوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې دمو دوه ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځای دې، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یارې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وائې راځه چې صلح او کړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر بنګلي مخ لېسې شي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هېڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هېڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هېو بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بېله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یوشي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یوشي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بشکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مينې مشال لاس کښې
په تيرو کښې يم روانه

تا به کوم ځای کښې پيدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دی
ته دې نه خبر نه يې

زه به تا له خدايه غواړم
اې زما ياره نادانه

د حسن ونګړې لوږې ښه دي
زه يې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مځلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړې
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذړهٔ مې هر وختې ډوبېږي
هیڅ علاج یې نهٔ ښکارېږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تېرېږي

ناکړدې دې چې رایاد کړم
د باران پهٔ شانې ژاړم

د غمونو پهٔ ګرداب کښې
مې دَ ژوند کښتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم د اسودا خرڅېږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږېږي.

مستان ټوله دنیا چاپېر کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترېنه واخلي
داسې څوک نه پیدا کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئني —— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته یې کلي په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
ته د هر چا پکارېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرشته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځاے کښې تهٔ نن یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازي، شعیب ته ګورم
خوشحالی نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کرنل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته پهٔ سجده شم

ټول غمونه رانه هېر شي
پهٔ الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصيب کړه
اے زما د ژوند ملګريه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټيکرئيه

خوښندو رونړو او بچو ته
دا اعزاز دې مبارک شه

تهٔ لائق د دې اعزاز وې
دا امتياز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سېلۍ قيصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قيصې

زهٔ به ستا خبر د ته ښکاره صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پردۍ قيصې

ما سره خوشېه ورځې دا غم د اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنايۍ قيصې

يو ځلې به مونږ که هغه تېر وختونه بيا راشي
او به کړو يو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قيصې

مينه نوسور اور د سرې لمبې دي زهٔ ئې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قيصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتيا شوله
او به کړي ممتاز ته خو د مينې پخوانۍ قيصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو په لار کښې
لختي هم وی اعراب هم وي

ستا تدبير به کار او نهٔ کړي
د تقدير مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی ذکرښو ځان لـه
یو جوړ شوے کتاب هم وي

د خدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز ناداره
پهٔ تندی کښې محراب هم وي

توکّل پهٔ اللهٔ اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې د تکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

> هغه پیغله چې ډېره موده دیوُ په نامه ناسته وه - او بیا
> بل ته ورترغاړه کړې شوه -   (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس د بل شومه
زه لکه ګوډی د ادل بدل شومه

اوسوزه قسمت دلو نو اوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه پښه لوګې پښه لمبه شومه
زه چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لا کښې دي
ستړے د دې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز د بېلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ لکه د ګل شومه

ګرځم پهٔ خیالونو پهٔ سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زهٔ وادهٔ خو پهٔ کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډیر به مینه محبت وي

خوچې دو رو وخت تیرېږي
نو غمونه مې ډیرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رورشته نه مې خور شته

خونډې رونه مې جدا دي
هغوی ټول د بل بل چا دي

تصوّر کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايه ګوعمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

———— ★ ————

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په ډیمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښتوړې یې ته
ستا کتو له زه به په بلو درشم

ماته په خوا کې خبر یې مه یادو
زه به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پروني کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پردو درشم

تاسره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چیو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بیلتون خورشه دائ ځهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډیږي نه

راشه داختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښتا راشه
ښکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا دشملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اوړې راوړې
ویمه چې رېبار دې حصاریږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو په ګیلو څوک خوشحالیږي نه

ما سم د مابنامه اوربل خور کړلو
راشه په تیاره کښې څوک ښکاریږي نه

کله وے درځم او کله نهٔ درځم
ښهٔ شوه چې مستار لېونے کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

په لاره چې ټوله دې پېښېږي کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ډکې سترګې سته او چټې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د رونو خور ده بدنامېږي کنه

په سپينو لېچو يې بنګړي مزه که
دَ ګلو لخته ده ماتېږي کنه

پړونی يې تاو کړو له ځان نه ممتان
کلۍ ده پاڼو کښې پټېږي کنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د کيـلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووايه په ډاګه نن
بيا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګار دے ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جـــرګو خبرې مکوه

اووايه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بيا د بوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما ځيل دے په نيمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خيـــرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسويلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو نور دے
دا زما د ابۍ زوئ دے

په آباد د بابا کور دے دا زما د مینې رور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې رور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شو
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړۀ تور دے
دا زما د مينې دور دے

زما هم ترې زړۀ خفه شو د ګيلې نه پس ګيله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مينې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تهبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې دور دے

چې په يو غيږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شيطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کاڼي نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوند یې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وائې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تر مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځي
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خوا ورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانان دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظ نه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خوربست نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته گورم، ستا په کټ به دوی پرقیږي
جانان ته څو مرۀ بختور دي، درته گوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړۀ به تا سره وي
ژوند مې تاسره تړلے ستا زما مینه ده راسته

ما د زړۀ کچکول کښې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه گزران په زما کیږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د مېنتان دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختر ورځ

دا چې دي خُلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانه په واړه قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زه دا ده وم
که به کور که به بهر وه څومره ښه وه

ما په لېو به منګے راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به ئې نیولے وه په مینه
څومره ښکلے مازیګر وه څومره ښه وه

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ و مه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
اېږدم به ځاپه اوربل کښې یا جوړوم به ترې هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څهٔ رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې اوکړه
چې وعده دې هېره نهٔ شي

بې له تا دَ زړګي سره
په ما خدايګو څهٔ چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ بښکارېږي

د ممتاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
ذړهٔ مې تا پسې شوکېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرځهٔ به تېرېږي - د نېک خوا کمې دې نهٔ وي
چې زړهٔ دې پرې رغېږي - د آشنا کمې دې نهٔ وي

د اکور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نهٔ وي

باغونه سرهٔ ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نهٔ وي

د ستورې د آسمان دې همېشه د اسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نهٔ وي

ما مهٔ پرېږده یوا ځې اندېښنې رانه چاپېر شي
هرڅوک هٔ خالق دېر وي - خو بس ستا کمې دې نهٔ وي

ممتاز د ښتنې مېرمن - پرې وئے بدنام مهٔ شه
کهٔ څوانه کهٔ زړه وي - دَ حیا کمې دې نهٔ وي

وارخطا وارخطا گرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دوه لارې
زهٔ پهٔ تا پسې گرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به دا وي

مینه اور دے سور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُرم گلونو ته پهٔ طمعه
د چمن مې ابیاري کړه

گل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګ نه خو را روان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توپه څه
په ژوند به تهول یو ځائے شو دیدنونه به ښه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګیلې به مو وې زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به تهول ښه کړو

د استاد زړه خبر چې زما د پاره مرګ وړه
زما پوهے ګیله ده منو رجنګونه به په نه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائے شو د یو بل سره په مینه
ګیلې ماڼې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیں ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به څنګه ښهٔ متل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د وروڼو کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خوښتا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په څټه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزا راشه ګوره څومره خوشته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې ټول اوتړم
ته چې راپه یاد شې ټول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیچرې بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېر په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې لهٔ تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
کهٔ په محل کښې هم اوسېږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې ګله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبلبلانو جالې مه ورانوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

~ ★★★ ~

زما د زړه په آئینه کښې شته يې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې شته يې

دا بې لتا څو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې شته يې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړه هرې حصّه کښې شته يې

زما د مینې امتحان اخلې شته
زما د ژوند هرې قیصه کښې شته يې

ممتاز دې اوس د زړه پردو کښې پټه ی
چې د رقیبانو نه پرده کښې شته يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنې خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي ځنې خلق
ډېر په کبر په غرور دي ځنې خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ځناور دي ځنې خلق

چې دنیا څوک دعقبیٰ دسره زار کړي
ګوره څومره بختور دي ځنې خلق

چې بېګاه سبا دخدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ځنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې بخلا کړه
چې لهٔ تا نه مرَوَر دي ځنې خلق

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښته په سپرلي کښې ډېر ګلونه ښته دے
څو ما د پاره ډېر غمونه ښته دے

سپینې سپوږمۍ ځکه میسګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه ښته دے

دخپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه ښته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه ښته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه يې اشنا زه به خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه به دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه به دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم راته هم دا وايي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما د سترګو توره
اے زما د زړه ټکوره

چې ته نه وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زه به ستا ومه په طمعه
خلاصه ومه له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړولېده

تصور کښې مې لویو لے
په ځنګل به مې ګرځولے

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات شنکوریدل وو

ستا په سترګو به پوئېدمه
په هر څوئي دې رسېدمه

ستا زما تر مینځه ګُله
څۀ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نۀ شي
چرته اوږدے پاتې نۀ شي

هسې نۀ وي خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے

څو چې لوئے شوې د زړۀ سر
زۀ دې فکر کوم اوتره

هسې نه بهرته لاړ شي
څۀ ضرر درته پېښ نۀ شي

زما زړۀ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس نسه عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سينه بزېره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم بنکاري

زويه خداۍ دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچې پوئ شي
چې دنيا کښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ځاړي
شپه او ورځ بيا داسې وائي

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يو ازې زه يم

خو مور روس دنيانه لاړه
را به نه شي بيا دوباره

ممتاز روس به خفګان څه کړي
په تېر وخت به ارمان څه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبڼو د نسر دَپاسه
بوج دا ښکو مې درښېږي

زهٔ د ځان نه خبرنهٔ یم
ستړې اوښکې مې څڅیږي

ستا دَ یوُ ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزیږي

دبنګړو شرنګار مې اوري
دسلګو مې خبرنهٔ شو

ا زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شپه اوږده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمیږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سیین په چپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا ډېر اِتبار کولو
ځکه نخو هرخوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه خوله خوږ کلام کوې

ګرچې ته په مزکه خو آسمان یې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصیحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليمو باندي داواوړي
په ننګو اوښکي څوري شي

په ګرېوان باران باران شي
په ځولــی کښي بي راتوي شي

د زړګي په غم بنا دي کښي
ددي سترګو پوره لاس وي

ګله خاندي به بي واره
په ژړا به ګله سـري شي

دا نمکيني اوښـــکي ګورم
ترمي ترمي راته ښـــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پېټ دے ساتلے
دوئ بهٔ څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاته دا وايم
زما هيڅ غمونه نشته

نو بيا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوې شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوې شوم
چې مې هر چا نه ګيلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيله دې په سر سترګو، دې ګيلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه دَ رقيبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خو الله، دې پښتنې سره به ګورو

زما روستا ترمېنځه، د رقيب هېڅ وخته کار نشته
خير دے اے جانيه دې لانجې سره به ګورو

ماته دَ بيلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تيرې سره به ګورو

خيال کښې مې دَ ورځې، او دَ شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص باندې درغلې وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګړون د فرېب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نه زما زاري نه مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

ته څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جوړې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالېږې، د بابا د کور مشاله یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دیوال یې ته

ستا طلبګاران ځوجوني، هر ځای ستا په طمع دي
ځان نه خبر نه یې چې را ګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر یاندې ډېر ښکلی کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوړې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوینو د بابا دسرشمله یې ته
چرې سپکه مه شې په رشتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کور یې مور دې هر وختې پریشانه وي
ته که به ګودر یې یا ولاړه په دېوال یې ته

څه اوکړمه لورې دا د خدائے او رســــول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یې ته

ته به شې واده زه به دې کورکښې سودائي شمه
کړ رحم به ټول کورکښې چې به لورې په ختم حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړي
شپه او ورځ یې خدائے ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
دَ سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زهٔ وم پهٔ انتظار
یو زهٔ وم په پرېشانه یو زړګے دَه پهٔ درزار

ځان سره نکیا وَم هم کړل هم مې دېبل
ستورې پهٔ خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه پهٔ هېڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لکه د کال به تېرېدله

زړګے مې پهٔ درزا شو څهٔ کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوښوه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورګې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې شه بې ځانه غونډې ومه
زړه مې بې لوظه باندې حېرانه غونډې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حېرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستوري داسې پرقېدل
ورې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستوري ګېر چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غونډې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو چې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څهٔ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څهٔ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصّه له ما نه

زهٔ هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زهٔ هم یو آرزو او تمنّا د ستا په شان لرم

ستا کهٔ په زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم داډې زړهٔ باندې یو څو سوي داغونه دي

ماهم د وصال په طمعه غرونه نیولي دي
ماهم انتظار کښې د پر عمرونه اړولي دي

ماهم په دې لار کښې ډېرې ښې شوګیرې کړي دي
ما خو دې نه سختي سختۍ هم لا تېرې کړي دي

ما د چا د پاره مښېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ترې خفه شوې مروره ترېنه تلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تلې یم

چې زړه مې صبر نه شو آخر بیا ورله راغلې یم
اېنې ماته ګورې دادې بیا ورله راغلې یم

خو نېټ دې دراتلو نه دے نو نه راځې آشنا
خدائيګو چې ددې نه پس به څه راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مه ژړا توره غم دې داغمونه دې هم بس دي

په دې کښې یو نرۍ غوندې چپه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې رابانډې راغله

او زه چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ومه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه نو ستومانه غوندې ومه
دے خپل سوې قسمت ته زه حیرانه غوندې ومه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زمانه کړې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا يمه شمکوره

ستا په ليدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کړې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کوځې زما نه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوې شه

ته ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نهٔ ښیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړیږي
بې تا، نهٔ قلاریږي لالیه کورته راشه

پهٔ ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې اَولي پهٔ زړهٔ غشي

دا بې لتا مې جانانه زړهٔ کله صبریږي
بې تا نهٔ قراریږي لالیه کورته راشه

ستا جدایي ده ډېره گرانه
دنیا پهٔ ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکله باران غوندې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو ږیړے دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ماشوروالے دې تاویږي
بس یو ږیړے دے کمیږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیروي پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کېږي
بس يو پښتې دې کمېږي

په چا بڼهٔ وختو نه راشي
متول غمونه ترې په شا شي

په هر څهٔ الله پوهېږي
بس يو پښتې دې کمېږي

ممتاز دغه بس يو کار که.
غم د هر چا په ځان بار که

خدائې په دغه خوشحالېږي
بس يو پښتې دې کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئ کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، د استا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت ټکرې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت ټکرې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهينه ، د استا رفتار منمه
اے په دښتيا ښکاري ، زهٔ دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، د استا پنجه منمه
نهٔ چې خطا دې شوغه ، د استا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، د استا جرأت منمه
اے د شاهين بچيه ، ستا شجاعت منمه

زهٔ دې غيرت منمه ، خو دا ته ناست خفه يې
داغلے پېلے غوندې ، داسې ناراست څهٔ له يې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې يې
زما تورزنه زويه ، داسې خاموش ولې يې

جو چې په ارام باندې ، ته عادت شوے يې کني
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوے يې کني

اوس خو د ښېنو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته ، برته ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو ، لر بر وتلې شې ته

اوس ته آزادۍ شېرکه، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه ، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې ، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته ، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه ، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکاري ، لاندې ښکړو ته ګوري؟
اے د شاهین بچیه ، پاسې تیکو ته ګوري

ته څه تپوس خونه یې ، ستا نوم شاهین دے ګوري
دا د شاهین د پاره ، ډېر لوی توهین دے ګوري

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن د خدائے د کورنه څان لوګے کړه ته
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به د غم ډېره فریاده شي

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان د هر مومن په زړهٔ کښې دے
ته ممتان جوړ اوس ویخه لهٔ خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور یمه
د که د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو دښمن دپاره اور یمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے له پښتون دور یمه

دا زما پښتون رو کې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې په عزت باندې هر کور کښې ژبېږلے دے

دے چې اقرار او کړي بیا تر کله دوستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا ځمکې خوځېږي نه
دے د همت توره د ه په یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو مټو لوئ طاقت کښې
دے د نور پروني د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردې د مور عزت د خپلې مور عــزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د هجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګــو وي دے
د حق سره منکر ے هم د خپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاره نه یې ښهٔ دي خو یو دایې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کیږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سین لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون د وکي ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې په مرځای د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکار بیږي

څوک که دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهې کړے

په نېکئ خدائے خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توښه د عقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکار دېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم څو رڼا کیږي نه

اے د اسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک څو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
ما نه څو دې خپله قصه هېره کړه

روس څو به خبرې هر ځای کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کوم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وېل په مرګ به جدا کېږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېره کړه

مينه

دَ عشق سمندر کښې د مينې يو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست يُو يو تيا تُشته سپينه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پروت نه دي بهشت دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ يخه سيلۍ ده

دنيا نه نا خبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حويلۍ

د ګل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تيارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مينې رڼتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غموڼه ورک شو لالے مې را روان دے
اوس خانده خوشحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دکبر انتها ده تهٔ پوهٔ نهٔ یې
دا قصه بېګا صبا ده تهٔ پوهٔ نهٔ یې

مال دولت څو د لاس خیرې دې ځان پوهٔ کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده تهٔ پوهٔ نهٔ یې

محبت څو څوک په زور کولې نهٔ شي
دا خبره د رضا ده تهٔ پوهٔ نهٔ یې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
تهٔ په هر ځائې کښې ګلیا یې تهٔ پوهٔ نهٔ یې

د خپل زړهٔ علاج دې او کړه تهٔ پخپله
ممتاز ولې لاپروا یې تهٔ پوهٔ نهٔ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سیل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته اودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ترې پوښتنه

خو یو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې ذره شهدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه د کي

کله پا نې را شوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ دا سې روان دے
لپونے د بیابان دے

ناګهانه دا سې غبر شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته خه رنګې بد بخت يې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د ذره وینې ورکوې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه یوازې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

کیله ته خو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کومه

زهٔ خو مره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت خو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا خو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېر ومه

هر څو کهٔ زړهٔ داده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روڼت غم دے
در به خندکه زړۀ سر کومه

د ځان ژړا خو نۀ کړم
دې چې ته خفه کېږم

تۀ صبر خدایه ورکړې
دوئ به خندکه ځلا کومه

ما د طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ خندۀ روا یمه خدایه
چې د خندۀ طمعه به کومه

شپه ورځې مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نۀ پوهېږم

د زړۀ زور مې روبۀ شو
نور طاقت به پیدا کومه

چا پېږه ځان نه ګورم
په تېر وکښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه ووځم
ځان به کوم خواته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې ووده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا په ښینې باغیچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد ووکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وایي زړه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سر یې نور په چا نه کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړې
ایږدم به یې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دُعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څهٔ خوار ولوئے کړے یم څهٔ وېلے نشم
دا ستا احسان زهٔ په دنیا کښې خلاصولے نهٔ شم

زهٔ چې پیدا شوم نو په هیڅ نهٔ پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څهٔ خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زهٔ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوئے کړمه زهٔ

تهٔ به وې وېښه ولې زهٔ دې اودهٔ کولم مورې
په پستو لاسو به دې زهٔ ورو ورو ټپولم مورې

په زور قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زهٔ دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زه به پوره شوم تا به بيا هم محبت کولو

مورې چې پوے شومه زلمے شوم دا گفتار کومه
ستا په خوارو او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کيږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلے نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلے نه شي

زه د ممتاز په پاکې غيږې دا څو کند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې څنګه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هره یوه پاڼه کښې جدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

دوي نه خبر نهٔ وو چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا پرمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ خو رمه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رشتیا د غم نه ډک یُې
زهٔ څهٔ ستا بېر اوس اوکړمه په چل یُې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئے سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئے نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اور لګومه

لالیه مهربانه ته چرا مهٔ شې له مانه
دا ستا د راتلو لار به په ښو زهٔ جارو کومه

نن را شه د زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کوه ویره
په طمعه درته ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز څو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چاته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده یوا ځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زه ژوندون هډو په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وائې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زمونږ تر مینځه د نفرت لاړې تو کلي
د زړه هر څه به صفا شي خو که زه درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هیڅ په چل ئې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا دکړي
خو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنيا په فريبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تياره لا نهٔ ده
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته خدائ رنګې لاهو شوې د اجل په دريابونو

په رضا د خدائ رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان ئې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library